Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY 68/221/EHS

ze dne 30. dubna 1968

o společné metodě výpočtu průměrných sazeb stanovených v článku 97 Smlouvy

(68/221/EHS)

(Úř. věst. L 115 , 18.5.1968, s. 14)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**A1**	Akt o podmínkách přistoupení Řecké republiky a o úpravách smluv	L 291	17	19.11.1979

▼B

SMĚRNICE RADY 68/221/EHS

ze dne 30. dubna 1968

o společné metodě výpočtu průměrných sazeb stanovených v článku 97 Smlouvy

(68/221/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 99 a 100 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, ze dne 21. června 1960,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Shromáždění ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

vzhledem k tomu, že od vstupu Smlouvy v platnost přináší určování průměrných sazeb stanovených v článku 97 Smlouvy k vyrovnání zatížení daněmi z obratu, které jsou ukládány v souladu se systémem kumulativních vícefázových daní, neustálé obtíže zabraňující řádnému fungování společného trhu; že se tyto nepříznivé účinky zvýší odstraněním cel v rámci Společenství;

vzhledem k tomu, že jediným cílem jakéhokoliv budoucího sladění vyrovnávacích plateb a vracení daně by mělo být zajištění toho, aby stávající systémy kumulativních vícefázových daní z obratu byly neutrálnější ve svém dopadu na mezinárodní obchod a byl umožněn přechod na společný systém daně z přidané hodnoty za nejlepších možných podmínek; že taková sladění jsou tudíž v souladu s kritérii stanovenými rozhodnutím zástupců vlád členských států, kteří se sešli v Radě, ze dne 21. června 1960;

vzhledem k tomu, že výše zmíněné obtíže vyplývají zejména z rozdílů mezi metodami, které jsou používány členskými státy pro výpočet těchto sazeb;

vzhledem k tomu, že je tedy v zájmu společného trhu, aby do doby zavedení systému daně z přidané hodnoty ve všech členských státech byly tyto různé metody výpočtu harmonizovány přijetím společných a přiměřených pravidel, která zajistí dodržování mezí stanovených v článku 97 Smlouvy a umožní přezkoumání takto získaných průměrných sazeb;

vzhledem k tomu, že za účelem co největšího zohlednění skutečných podmínek, za kterých jsou výrobek nebo skupina výrobků vyráběny, musí taková pravidla stanovit vážení daňových zatížení;

vzhledem k tomu, že taková pravidla musejí ponechat členským státům možnost uchýlit se k určitým paušálním odhadům;

vzhledem k tomu, že by Komise měla být oprávněna určit, prostřednictvím směrnic přijatých po konzultaci členských států, postupy pro použití společné metody výpočtu;

vzhledem k tomu, že by mělo být stanoveno, aby bylo Komisi usnadněno zajistit dodržování mezí pro průměrné sazby, že členské státy musejí před jakýmkoliv zavedením nebo změnou průměrných sazeb samy Komisi předložit výpočty založené na společné metodě,

([1]) Úř. věst. C 10, 14.2.1968, s. 4.
([2]) Úř. věst. 317, 28.12.1967, s. 9.

▼B

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Pokud členský stát podle článku 97 Smlouvy zavede nebo změní průměrnou sazbu, aby u vývozu či dovozu vyrovnal daň z obratu, která je přímo nebo nepřímo uvalena na výrobu výrobku nebo skupiny výrobků, vypočítá se sazba v souladu s touto směrnicí s ohledem na skutečné výrobní podmínky.

2. Tato směrnice se nevztahuje na:

— průměrné sazby, které existovaly již v době vstupu této směrnice v platnost, a to i v případě, že byly užívány pro výpočet předchozích daňových zatížení v souladu s článkem 6;

— úpravy průměrných sazeb vyplývající výhradně z obecné změny sazby daně z obratu;

▼A1

— průměrné sazby existující v Řecku v době přistoupení tohoto státu; při posouzení shody těchto sazeb s článkem 97 Smlouvy je však nutné použít tato ustanovení.

▼B

Článek 2

1. Průměrné daňové zatížení výrobku je rovno váženému průměru daňových zatížení daného výrobku v různých reprezentativních stupních výroby stanovených pro každý stupeň v souladu s články 3 až 6. Vážený průměr je založen na významu každého stupně s ohledem na celkovou výrobu výrobku.

2. Průměrné daňové zatížení skupiny výrobků je rovno váženému průměru průměrných daňových zatížení reprezentativních výrobků této skupiny. Velikost skupiny výrobků určuje počet reprezentativních výrobků, které jsou brány v úvahu. Pro každý reprezentativní výrobek se průměrné daňové zatížení vypočítá v souladu s odstavcem 1. Vážený průměr je založen na významu reprezentativních výrobků s ohledem na celkovou výrobu skupiny výrobků.

Článek 3

Pro účely výpočtu daňového zatížení výrobku v posledním stupni výroby může být vzato v úvahu daňové zatížení všech nákladových prvků v tomto stupni.

Článek 4

1. Pro účely výpočtu daňového zatížení výrobku v předposledním stupni mohou být vzata v úvahu zatížení uvalená na tomto stupni na suroviny, polotovary a konečné výrobky, které jsou použity v surovinách, polotovarech a hotových výrobcích v posledním stupni, nebo jakékoliv jiné prvky či složky brané v úvahu v posledním stupni, jejichž podíl představuje v daném stupni nejméně 3 % prodejní ceny konečného výrobku před zdaněním.

2. Pro účely výpočtu daňového zatížení výrobku v jiných stupních mohou být vzata v úvahu zatížení uvalená v každém z těchto stupňů na suroviny, polotovary a hotové výrobky, které jsou použity v surovinách, polotovarech a hotových výrobcích v posledním stupni.

Článek 5

1. Pokud pro prvky či složky brané v úvahu v jakémkoliv stupni nebylo daňové zatížení vypočítáno v souladu s článkem 4, může být zatížení takového prvku nebo složky zvýšeno o paušální navýšení 50 %. Pokud však částka daňového zatížení daného prvku nebo složky podléhá použití zvláštní sazby, musí být tato částka před použitím paušálního navýšení přepočítána na základě základní sazby daně z obratu. Pokud zvláštní sazba zahrnuje jeden nebo více předchozích stupňů, zatížení vyplývající z použití této sazby se o paušální navýšení nezvýší.

▼B

2. Takto vypočtené zatížení předchozích stupňů nesmí překročit zatížení, které by vyplynulo z použití článků 4 až 6 na daný prvek nebo složku.

Článek 6

Pokud pro prvky či složky brané v úvahu v jakémkoli stupni existuje průměrná sazba, může být použita pro výpočet předchozího daňového zatížení daného prvku nebo složky v případě, že je to v souladu s článkem 97. Tato sazba se použije, je-li podložena výpočty předloženými Komisi v souladu s článkem 10.

Článek 7

1. Pokud v případě výrobku nebo skupiny výrobků členský stát nevypočítává průměrné daňové zatížení v souladu s články 2 až 6, může být zatížení odhadnuto paušální sazbou odpovídající 100 %, 75 %, 50 % nebo 30 % základní sazby daně z obratu podle toho, zda prvky a složky výrobku nebo skupiny výrobků, které mohou být vzaty v úvahu v posledním stupni a podléhají základní nebo zvýšené sazbě daně z obratu, představují 65 %, 50 %, 35 % nebo méně než 35 % prodejní ceny výrobku nebo skupiny výrobků před zdaněním.

2. Takto odhadnuté zatížení nesmí překročit průměrné daňové zatížení, které by vyplynulo z použití článků 2, 3, 4 a 6.

Článek 8

Průměrné sazby se zaokrouhlují nahoru nebo dolů na nejbližší polovinu procentního bodu podle toho, zda desetinná část získané sazby dosáhne nebo nedosáhne 75 nebo 25 desetin.

Článek 9

Je-li to nezbytné, stanoví Komise po konzultaci členských států směrnicí prováděcí pravidla pro články 1 až 8.

Článek 10

1. Pokud členský stát hodlá zavést nebo změnit průměrnou sazbu, předloží Komisi výpočet, na základě kterého bylo stanoveno průměrné daňové zatížení v souladu s články 1 až 8.

2. Pokud Komise shledá, že daňové zatížení stanovené paušální sazbou v souladu s články 5 nebo 7 překračuje meze stanovené v odstavci 2 těchto článků, předloží členský stát Komisi na její žádost výpočet, na základě kterého bylo dané zatížení stanoveno podle článků 2, 3, 4 a 6.

Článek 11

Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Tato směrnice je určena členským státům.